

ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

МЕТОДОЛОГІЯ СУЧАСНОЇ ЮРИСПРУДЕНЦІЇ

1. Кафедра:	Державно-правових дисциплін
2. Ступінь вищої освіти:	Доктор філософії
3. Статус навчальної дисципліни:	Вибіркова
4. Місце в структурно-логічній схемі:	викладається у другому, третьому семестрі навчання.
5. Кількість кредитів ЄКТС:	3
- загальна кількість годин:	90
- з них аудиторних годин:	8
- семінарські заняття:	4
- самостійна робота:	82
6. Короткий зміст навчальної дисципліни:	<p>Методологія сучасної юриспруденції належить до циклу теоретичних юридичних дисциплін. Вона передбачає вивчення методології пізнання та методології юридичних досліджень. Відображає найбільш високий рівень знання про дійсність, надаючи фундаментальні засади процесу наукового дослідження. Саме на цьому рівні відображаються світоглядні аспекти наукового методу, які втілюються у певних ідеях щодо закономірностей буття (онтології), пізнання (гносеології), а також відображають ціннісні аспекти дослідження (аксіологія).</p> <p>Предметом вивчення навчальної дисципліни є система принципів і способів організації, побудови і здійснення теоретико-пізнавальної юридичної діяльності в області досліджений державно-правової дійсності.</p> <p>Метою викладання навчальної дисципліни «Методологія сучасної юриспруденції» є опанування історичного мислення, оволодіння методами правового аналізу, аналіз мови юриспруденції, застосування формальних і формалізованих методів дослідження</p>

	(методики і процедури дослідницької діяльності), типології систем наукового правового знання і т.д.
7. Міждисциплінарні зв'язки:	Дисципліна тісно пов'язана з наступними навчальними дисциплінами: Теорія держави та права, Історія учень про державу та право, Філософія права.
8. Форми і методи навчання:	Заняття проводяться у формі семінарських занять. Методи навчання: пояснювально-ілюстративний метод з використанням мультимедійних лекцій, репродуктивний, проблемне викладання, частково-пошуковий, дослідницький; методи оволодіння новими знаннями, формування вмінь і навичок, перевірки та оцінювання знань, умінь і навичок.
9. Форма контролю:	Залік.
10. Методи та критерії оцінювання:	<p>(для денної форми навчання)</p> <p>Підсумкова оцінка з навчальної дисципліни визначається за рейтинговою шкалою, що передбачає накопичення 100 балів, які перераховуються в національну шкалу та шкалу оцінювання ЄКТС.</p> <p>Види робіт, які складають суму підсумкових балів здобувача вищої освіти:</p> <ul style="list-style-type: none"> - робота на семінарських, практичних заняттях – 50 балів; - самостійна робота – 30 балів; - модульна контрольна робота – 10 балів; - підсумковий контроль (залік/екзамен) – 10 балів. <p>наукова робота (як додатковий здобуток) – 10 балів</p> <p>(для заочної форми навчання)</p> <p>Оцінювання успішності здобувача вищої освіти по засвоєнню навчальної дисципліни здійснюється посеместрово, тобто підсумкова кількість балів, яку необхідно набрати для того, щоб отримати позитивну оцінку накопичується здобувачем вищої освіти протягом всього семестру (модулю) і складає від 60 до 100 балів. Підсумкова оцінка з навчальної дисципліни визначається як середньоарифметична результатів засвоєння окремих залікових модулів, або за результатами екзамену (заліку). Для переводу підсумкової оцінки у 100-бальну шкалу оцінювання знань середньоарифметична підсумкова оцінка множиться на коефіцієнт 20.</p>
11. Результати навчання:	<p>У результаті вивчення навчальної дисципліни фахівець освітнього ступеня повинен знати:</p> <ul style="list-style-type: none"> - фактичний матеріал дисципліни; - світоглядну позицію (тип наукового мислення); - загальні теоретичні принципи (парадигми);

	<ul style="list-style-type: none"> - систему методів та засобів пізнання, вчення про неї. - На рівні навичок здобувач вищої освіти має вміти: - тлумачити правові джерела; - здійснювати порівняльний синхронний та діахронний аналіз; - роль раціональних та ірраціональних засобів пізнання; - систему наукознавчих підходів у сучасній юриспруденції;
<p>12. Основні інформаційні джерела:</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Гусарєв С. Діяльнісний підхід у структурі методології сучасного правознавства. Право України. 2011. № 8. С. 160-166. 2. Дудченко В. В. Сучасне бачення методології юридичної науки. Актуальні проблеми держави і права : зб. наук, праць. О.: Юрид. л-ра, 2011. Вип. 62. С.734-736. 3. Жаровська І. М. Щодо проблем методології теорії держави і права. Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Юридичні науки. 2015. № 827. С. 138-141. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vnulpurn_2015_827_24. 4. Кельман М. С. Гносеологія юридичної методології. Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Юридичні науки. 2014. № 801. С. 70-75 5. Кельман М.С. Юридична наука: проблеми методології. Тернопіль: ТзОВ «Терно-граф», 2011. 492 с. 6. Керимов Д. А. Методология права (предмет, функции, проблемы философии права). К. : Аванта+, 2011. 560 с. 7. Козюбра М. Методологія правознавства і методологія права: співвідношення понять та їх особливості. Право України. 2014. № 1. С. 22-32. 8. Крестовська Н.М. Цивілізаційний підхід у порівняльному правознавстві. Правова держава: щорічник наукових праць Інституту держави і права ім. В.М. Корецького НАН України. 2016. Вип. 27. С. 443-449. 9. Литвинов О. Про культурологічний методологічний інструментарій у правознавстві (спроба філософсько-правових міркувань). Право України. 2011. № 8. С. 151-159. 10.Оборотов Ю.М. Аспекти розгортання методології юриспруденції. Право України. 2014. № 1. С. 33-39. 11.Оніщенко Н. М. Методологія теорії держави і права (деякі аспекти розгляду). Держава і право. 2016. Вип.71. С. 3-20.

12. Рабінович П. Методологія вітчизняного загальнотеоретичного праводержавознавства: деякі сучасні тенденції. Право України. 2014. № 1. С. 11-21.
13. Рабінович П., Луців О. Верховенство права як оміряний результат здійснення прав людини (підходи до інтерпретації, критерії оцінювання). Право України. 2017. № 3. С. 100-111.
14. Шишка О. Р. Соматичні права та перспективи розвитку їх в Україні. Актуальні проблеми держави і права : зб. наук. праць. О.: Юрид. л-ра, 2011. Вип. 59. С. 284-293.
15. Ющик О. До проблеми розвитку методології права. Право України. 2014. № 1. С. 40-49.